

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย นำเสนอ เป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก ระหว่างกลุ่มทดลองกับ

กลุ่มควบคุม

ตอนที่ 3 การรับรู้ความรุนแรงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก ระหว่างกลุ่มทดลองกับ

กลุ่มควบคุม

ตอนที่ 4 การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อการป้องกันโรคไข้เลือดออก

ระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 5 การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อการป้องกันโรคไข้เลือดออก

ระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 6 พฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก ระหว่างกลุ่มทดลอง กับ กลุ่ม

ควบคุม

โดยใช้สัญลักษณ์ทางสถิติในการนำเสนอ ดังนี้

M	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
χ^2	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบความแตกต่าง (ค่าไคสแคว์)
SS	แทน	ผลบวกของค่าเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยความแปรปรวน
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงค่าเอฟ
p	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ข้อมูลทั่วไปทางประชากร

ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่อาจมีผลต่อคะแนนหลังการทดลอง ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีจำนวนเท่ากันทั้ง 2 กลุ่ม ดังนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 55.00 มีอายุ 10 ปี ร้อยละ 55.00 และระดับการศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 60.00 รายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง (n=40)		กลุ่มควบคุม (n=40)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ				
ชาย	22	55.00	22	55.00
หญิง	18	45.00	18	45.00
อายุ ($M = 10.50$ ปี, $SD = .503$ ปี, $min = 10$ ปี, $max = 11$ ปี)				
10 ปี	22	55.00	22	55.00
11 ปี	18	45.00	18	45.00
ระดับการศึกษา				
ประถมศึกษาปีที่ 5	24	60.00	24	60.00
ประถมศึกษาปีที่ 4	16	40.00	16	40.00

1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเจ็บป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกของชุมชน

กลุ่มทดลอง เด็กนักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก ร้อยละ 97.50 คนในครอบครัวของนักเรียนไม่เคยป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก ร้อยละ 92.50 สำหรับนักเรียนและคนในครอบครัวของนักเรียนที่เคยป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกนั้น ทุกรายเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล นักเรียนอยู่ในชุมชนที่เคยมีผู้ป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก ร้อยละ 52.50 การได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออกนั้น นักเรียนทุกคนได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออก โดยได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออกจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ร้อยละ 30.00 รองลงมา คือ ครูประจำชั้น ร้อยละ 22.50

สำหรับกลุ่มควบคุม เด็กนักเรียนส่วนใหญ่ไม่เคยป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก ร้อยละ 92.50 นักเรียนที่ป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกทุกคนเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล คนในครอบครัว

ของนักเรียนไม่เคยป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก ร้อยละ 82.50 สำหรับผู้ที่ป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ร้อยละ 85.70 นักเรียนอยู่ในชุมชนที่เคยมีผู้ป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก ร้อยละ 42.50 การได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออกนั้น นักเรียนทุกคนได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออก โดยได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออกจากครูประจำชั้น ร้อยละ 35.00 รองลงมา คือ ผู้ปกครองและอาสาสมัครสาธารณสุข ร้อยละ 17.50

เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างของข้อมูลทั่วไปด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า ทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลการป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง (n=40)		กลุ่มควบคุม (n=40)		χ^2	p
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
การป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกของนักเรียน					1.053	.30
ไม่เคย	39	97.50	37	92.50		
เคย	1	2.50	3	7.50		
สถานที่เข้ารับการรักษานักเรียนเมื่อป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก					-	-
โรงพยาบาล	1	-	3	-		
การป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกของบุคคลในครอบครัวของนักเรียน					1.829	.176
ไม่เคย	37	92.50	33	82.50		
เคย	3	7.50	7	17.50		
สถานที่เข้ารับการรักษาศูนย์บุคคลในครอบครัวของนักเรียนเมื่อป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก					-	-
โรงพยาบาล	3	-	6	-		
สถานีนอนมัย	-	-	1	-		

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง (n=40)		กลุ่มควบคุม (n=40)		χ^2	p
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
นักเรียนอยู่ในชุมชนที่เคยมีผู้ป่วยด้วยโรค ไข้เลือดออก					0.802	.370
ไม่เคย	19	47.50	23	57.50		
เคย	21	52.50	17	42.50		
การได้รับความรู้เกี่ยวกับโรคไข้เลือดออก					-	-
เคย	40	-	40	-		
ไม่เคย			-	-		
แหล่งข้อมูลข่าวสาร					10.007	.075
เจ้าหน้าที่สาธารณสุข	12	30.00	5	12.50		
ครูประจำชั้น	9	22.50	14	35.00		
โทรทัศน์	8	20.00	2	5.00		
ผู้ปกครอง	5	12.50	7	17.50		
อาสาสมัครสาธารณสุข	4	10.00	7	17.50		
วิทยุ	2	5.00	5	12.50		

ตอนที่ 2 การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

จากการศึกษา พบว่า เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกรายข้อ พบว่า ก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกมากที่สุด ในข้อที่ 1 ภาวะสุขภาพของนักเรียนทำให้เสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับมาก ($M = 3.82, SD = 0.71$) รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 8 การเกิดโรคไข้เลือดออกในชุมชน ทำให้นักเรียนมีโอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับมาก ($M = 3.63, SD = 0.77$) และข้อที่ 6 ถ้านักเรียนถูกยุงลายกัด ทำให้มีโอกาสเสี่ยงที่จะป่วยเป็นโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.48, SD = 0.90$) ข้อที่ 10 จำนวนลูกน้ำยุงลายในบ้านของนักเรียน ทำให้มีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.48, SD = 0.96$)

หลังการทดลอง พบว่า มีคะแนนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกเพิ่มขึ้นทุกข้อ โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 6 ถ้านักเรียนถูกยุงลายกัดทำให้มีโอกาสเสี่ยงที่จะป่วยเป็นโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับมาก ($M = 4.50, SD = 0.55$) รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 10 จำนวนลูกน้ำยุงลายในบ้านของนักเรียน ทำให้มีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับมาก ($M = 4.27, SD = 0.64$) และข้อที่ 3 นักเรียนทุกคนมีโอกาสเสี่ยงที่จะป่วยเป็นโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับมาก ($M = 4.22, SD = 0.66$)

สำหรับกลุ่มควบคุม มีคะแนนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกมากที่สุดในข้อที่ 10 จำนวนลูกน้ำยุงลายในบ้านของนักเรียนทำให้มีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.25, SD = 0.95$) รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 6 ถ้านักเรียนถูกยุงลายกัดทำให้มีโอกาสเสี่ยงที่จะป่วยเป็นโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.15, SD = 0.94$) และข้อที่ 4 ลักษณะอากาศของประเทศไทย ทำให้นักเรียนมีโอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 2.98, SD = 0.80$) ข้อที่ 3 นักเรียนทุกคนมีโอกาสเสี่ยงที่จะป่วยเป็นโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 2.98, SD = 0.76$)

หลังการทดลอง พบว่า มีคะแนนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกเพิ่มขึ้นทุกข้อ โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 8 การเกิดโรคไข้เลือดออกในชุมชน ทำให้นักเรียนมีโอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับมาก ($M = 3.55, SD = 0.74$) รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 6 ถ้านักเรียนถูกยุงลายกัดทำให้มีโอกาสเสี่ยงที่จะป่วยเป็นโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.40, SD = 0.92$) ข้อที่ 9 สภาพแวดล้อมในชุมชนของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีโอกาสเสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.40, SD = 0.70$) และ ข้อที่ 1 สภาพสุขภาพของนักเรียนทำให้เสี่ยงต่อการป่วยเป็นโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.33, SD = 0.76$)

เมื่อศึกษาโดยรวม พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก ก่อนการทดลอง มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.31, SD = 0.41$) และหลังการทดลอง มีการรับรู้ในระดับมากที่สุด ($M = 4.12, SD = 0.31$) ส่วนกลุ่มควบคุม มีคะแนนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก ก่อนการทดลอง มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 2.86, SD = 0.27$) และหลังการทดลอง มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.28, SD = 0.30$) เมื่อควบคุมอิทธิพลของคะแนนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก ก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก เท่ากับ 4.01 ส่วนกลุ่มควบคุม เท่ากับ 3.45 รายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานของคะแนนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรค
ไข้เลือดออก จำแนกตามรายชื่อของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการทดลอง

การรับรู้โอกาส เสี่ยงต่อการเกิด โรคไข้เลือดออก	กลุ่มทดลอง ($n = 40$)						กลุ่มควบคุม ($n = 40$)					
	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			ก่อนทดลอง			หลังทดลอง		
	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้
1. ภาวะสุขภาพ ของนักเรียนทำให้ เสี่ยงต่อการ ป่วยเป็นโรค ไข้เลือดออก	3.82	0.71	มาก	3.97	0.69	มาก	2.55	0.90	ปาน กลาง	3.33	0.76	ปาน กลาง
2. การเจ็บป่วย ของเพื่อนใน โรงเรียนทำให้ นักเรียนมีโอกา สเสี่ยงที่จะป่วยเป็น โรคไข้เลือดออก	3.00	1.06	ปาน กลาง	4.15	0.70	มาก	2.93	0.79	ปาน กลาง	3.23	0.76	ปาน กลาง
3. นักเรียนทุกคน มีโอกาเสี่ยงที่จะ ป่วยเป็นโรค ไข้เลือดออก	3.47	0.98	ปาน กลาง	4.22	0.66	มาก	2.98	0.76	ปาน กลาง	3.23	0.66	ปาน กลาง
4. ลักษณะอากาศ ของประเทศไทย ทำให้นักเรียนมี โอกาเสี่ยงต่อ การป่วยเป็นโรค ไข้เลือดออก	3.20	0.82	ปาน กลาง	4.05	0.63	มาก	2.98	0.80	ปาน กลาง	3.22	0.73	ปาน กลาง
5. ลักษณะ ห้องเรียนของ นักเรียน ทำให้ เสี่ยงต่อการเกิด โรคไข้เลือดออก	2.85	1.00	ปาน กลาง	3.85	0.70	มาก	2.33	0.76	น้อย	2.95	0.81	ปาน กลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การรับรู้โอกาส เสี่ยงต่อการเกิด โรคไข้เลือดออก	กลุ่มทดลอง ($n = 40$)						กลุ่มควบคุม ($n = 40$)					
	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			ก่อนทดลอง			หลังทดลอง		
	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้
6. ถ้านักเรียนถูก ขู่ว่าจะตายถ้าไม่ มีโอกาสเสี่ยงที่จะ ป่วยเป็นโรค ไข้เลือดออก	3.48	0.95	ปาน กลาง	4.50	0.55	มาก	3.15	0.94	ปาน กลาง	3.40	0.92	ปาน กลาง
7. สภาพบ้านของ นักเรียน ทำให้มี โอกาสเสี่ยงต่อ การป่วยเป็นโรค ไข้เลือดออก	3.10	0.98	ปาน กลาง	4.02	0.66	มาก	2.65	0.89	ปาน กลาง	3.25	0.87	ปาน กลาง
8. การเกิดโรค ไข้เลือดออกใน ชุมชน ทำให้ นักเรียนมีโอกาส เสี่ยงต่อการป่วย เป็นโรค ไข้เลือดออก	3.63	0.77	มาก	4.05	0.67	มาก	2.88	0.88	ปาน กลาง	3.55	0.74	มาก
9. สภาพ แวดล้อม ใน ชุมชนของ นักเรียน ทำให้มี โอกาสเสี่ยงต่อ การป่วยเป็นโรค ไข้เลือดออก	3.10	0.77	ปาน กลาง	4.10	0.67	มาก	2.93	0.79	ปาน กลาง	3.40	0.70	ปาน กลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

การรับรู้โอกาส เสี่ยงต่อการเกิด โรคไข้เลือดออก	กลุ่มทดลอง ($n = 40$)						กลุ่มควบคุม ($n = 40$)					
	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			ก่อนทดลอง			หลังทดลอง		
	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้
10. จำนวนลูกน้ำ ยุงลายในบ้านขอ นักเรียน ทำให้มี โอกาสเสี่ยงต่อ การเกิดโรค ไข้เลือดออก	3.48	0.96	ปาน กลาง	4.27	0.64	มาก	3.25	0.95	ปาน กลาง	3.30	0.79	ปาน กลาง
คะแนนเฉลี่ยรวม	3.31	0.41	ปาน กลาง	4.12	0.31	มาก	2.86	0.27	ปาน กลาง	3.28	0.30	ปาน กลาง

Adj. Mean กลุ่มทดลอง = 4.01 กลุ่มควบคุม = 3.45

เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม พบว่า คะแนนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกก่อนการทดลองและกลุ่ม ไม่มีอิทธิพลร่วมกัน ต่อคะแนนความแตกต่างของคะแนนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($F = 3.227$, $p = .076$) แต่คะแนนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกก่อนการทดลองมีอิทธิพลต่อคะแนนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกหลังการทดลอง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($F = 52.453$, $p < .001$) สามารถทำนายความแปรปรวนของคะแนนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกหลังการทดลองได้ร้อยละ 79.50 และเมื่อควบคุมอิทธิพลของคะแนนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกหลังการทดลองแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($F_{1,78} = 144.349$, $p < .001$) รายละเอียดตารางที่ 6 โดยที่กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกมากกว่ากลุ่มควบคุม รายละเอียดตารางที่ 4

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA)

แหล่งความแปรปรวน	<i>SS adj.</i>	<i>df</i>	<i>MS adj.</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ตัวแปรร่วมและกลุ่ม	0.187	1	0.187	3.227	.076
ตัวแปรร่วม (Pre-test)	3.044	1	3.044	52.453	<.001
ระหว่างกลุ่ม	13.945	1	13.945	144.349	<.001
ภายในกลุ่ม	7.530	78	0.097		
รวม	21.480	79			

R Square = .795 (*Adjusted R Squared* = .787)

ตอนที่ 3 การรับรู้ความรุนแรงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก ระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม

จากการศึกษา พบว่า เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ความรุนแรงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกรายข้อ พบว่า ก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนการรับรู้ความรุนแรงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกมากที่สุด ในข้อที่ 7 ทำให้ผู้ปกครองเสียเวลาในการทำงาน มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.33, SD = 0.73$) รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 9 เสียค่าใช้จ่ายในการรักษา มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.18, SD = 0.84$) และข้อที่ 8 ทำให้ผู้ปกครองเกิดความยุ่งยาก มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.15, SD = 0.73$)

หลังการทดลอง พบว่า คะแนนการรับรู้ความรุนแรงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกเพิ่มขึ้นทุกข้อ โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 1 ทำให้เสียชีวิต มีการรับรู้ในระดับมาก ($M = 4.48, SD = 0.59$) รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 7 ทำให้ผู้ปกครองเสียเวลาในการทำงาน มีการรับรู้ในระดับมาก ($M = 4.35, SD = 0.66$) และข้อที่ 10 มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของครอบครัว มีการรับรู้ในระดับมาก ($M = 4.30, SD = 0.75$)

สำหรับกลุ่มควบคุม มีคะแนนการรับรู้ความรุนแรงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกมากที่สุด ในข้อที่ 6 ทำให้ไม่สุขสบายจากภาวะไข้ มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 2.82, SD = 0.91$) รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 5 ทำให้ต้องหยุดเรียน มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 2.80, SD = 0.91$) และข้อที่ 2 เกิดภาวะแทรกซ้อน มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 2.70, SD = 1.01$)

หลังการทดลอง พบว่า คะแนนการรับรู้ความรุนแรงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกเพิ่มขึ้นทุกข้อ โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 3 ทำให้เกิดความพิการ มีการรับรู้ในระดับปานกลาง

($M = 3.42, SD = 1.19$) รองลงมา ได้แก่ ข้อที่ 6 ทำให้ไม่สุขสบายจากภาวะไข้ มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.20, SD = 0.72$) และข้อที่ 5 ทำให้ต้องหยุดเรียน มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.18, SD = 0.78$)

เมื่อศึกษาโดยรวม พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนการรับรู้ความรุนแรงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก ก่อนการทดลอง มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 2.91, SD = 0.36$) และหลังการทดลอง มีการรับรู้ในระดับมาก ($M = 4.11, SD = 0.25$) ส่วนกลุ่มควบคุม มีคะแนนการรับรู้ความรุนแรงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก ก่อนการทดลอง มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 2.53, SD = 0.23$) และหลังการทดลอง มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.09, SD = 0.26$) เมื่อควบคุมอิทธิพลของคะแนนการรับรู้ความรุนแรงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก ก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนการรับรู้ความรุนแรงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก เท่ากับ 4.08 ส่วนกลุ่มควบคุม เท่ากับ 3.17 รายละเอียดในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการรับรู้ความรุนแรงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก จำแนกตามรายชื่อของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการทดลอง

การรับรู้ความรุนแรงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก	กลุ่มทดลอง ($n = 40$)						กลุ่มควบคุม ($n = 40$)					
	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			ก่อนทดลอง			หลังทดลอง		
	M	SD	ระดับการรับรู้	M	SD	ระดับการรับรู้	M	SD	ระดับการรับรู้	M	SD	ระดับการรับรู้
1. ทำให้เสียชีวิต	2.63	0.89	ปานกลาง	4.48	0.59	มาก	2.00	0.78	น้อย	3.00	0.93	ปานกลาง
2. เกิดภาวะแทรกซ้อน	3.03	0.73	ปานกลาง	3.97	0.53	มาก	2.70	1.01	ปานกลาง	3.02	0.80	ปานกลาง
3. ทำให้เกิดความพิการ	2.20	0.79	น้อย	3.15	0.70	ปานกลาง	2.53	1.21	ปานกลาง	3.42	1.19	ปานกลาง
4. ทำให้เสียเวลาในการรักษาเป็นเวลานาน	2.98	0.83	ปานกลาง	4.03	0.66	มาก	2.38	0.66	น้อย	3.00	0.84	ปานกลาง
5. ทำให้ต้องหยุดเรียน	2.93	0.79	ปานกลาง	4.27	0.67	มาก	2.80	0.91	ปานกลาง	3.18	0.78	ปานกลาง

ตารางที่ 5 (ต่อ)

การรับรู้ความ รุนแรงต่อการเกิด โรคไข้เลือดออก	กลุ่มทดลอง ($n = 40$)						กลุ่มควบคุม ($n = 40$)					
	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			ก่อนทดลอง			หลังทดลอง		
	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้
6. ทำให้ไม่สุข สบายจากภาวะไข้	3.00	0.81	ปาน กลาง	4.18	0.59	มาก	2.82	0.98	ปาน กลาง	3.20	0.72	ปาน กลาง
7. ทำให้ ผู้ปกครอง เสียเวลาในการ ทำงาน	3.33	0.73	ปาน กลาง	4.35	0.66	มาก	2.65	0.83	ปาน กลาง	3.13	0.56	ปาน กลาง
8. ทำให้ ผู้ปกครองเกิด ความยุ่งยาก	3.15	0.73	ปาน กลาง	4.20	0.68	มาก	2.55	0.93	ปาน กลาง	3.02	0.80	ปาน กลาง
9. เสียค่าใช้จ่าย ในการรักษา	3.18	0.84	ปาน กลาง	4.30	0.75	มาก	2.50	0.87	น้อย	3.03	0.69	ปาน กลาง
10. มีผลกระทบ ต่อความเป็นอยู่ ของครอบครัว	3.05	0.87	ปาน กลาง	4.25	0.67	มาก	2.42	0.90	น้อย	2.97	1.00	ปาน กลาง
คะแนนเฉลี่ยรวม	2.91	0.36	ปาน กลาง	4.11	0.25	มาก	2.53	0.23	ปาน กลาง	3.09	0.26	ปาน กลาง

Adj. Mean กลุ่มทดลอง = 4.08 กลุ่มควบคุม = 3.17

เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนการรับรู้ความรุนแรงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม พบว่า คะแนนการรับรู้ความรุนแรงต่อการเกิดโรค ไข้เลือดออกก่อนการทดลองและกลุ่ม ไม่มีอิทธิพลร่วมกัน ต่อคะแนนความแตกต่างของคะแนน การรับรู้ความรุนแรงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($F = 2.222$, $p = .140$) แต่คะแนนการรับรู้ความรุนแรงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกก่อนการทดลองมีอิทธิพลต่อ คะแนนการรับรู้ความรุนแรงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกหลังการทดลอง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($F = 14.075$, $p < .001$) สามารถทำนายความแปรปรวนของคะแนนการรับรู้ความรุนแรงต่อการ เกิดโรคไข้เลือดออกหลังการทดลองได้ร้อยละ 83.10 และเมื่อควบคุมอิทธิพลของคะแนนการรับรู้

ความรุนแรงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนการรับรู้ความรุนแรงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกหลังการทดลองแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($F_{1,78} = 308.120, p < .001$) รายละเอียด ตารางที่ 9 โดยที่กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนคะแนนการรับรู้ความรุนแรงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออกมากกว่ากลุ่มควบคุม รายละเอียดในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ความรุนแรงต่อการเกิดโรคไข้เลือดออก หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA)

แหล่งความแปรปรวน	<i>SS adj.</i>	<i>df</i>	<i>MS adj.</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ตัวแปรร่วมและกลุ่ม	0.129	1	0.129	2.222	.140
ตัวแปรร่วม (Pre-test)	0.814	1	0.814	14.075	<.001
ระหว่างกลุ่ม	20.808	1	20.808	308.120	<.001
ภายในกลุ่ม	5.267	78	0.680		
รวม	26.075	79			

R Square = .831 (*Adjusted R Squared* = .82)

ตอนที่ 4 การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อการป้องกันโรคไข้เลือดออก ระหว่างกลุ่มทดลองกับ กลุ่มควบคุม

จากการศึกษา พบว่า เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกรายข้อ พบว่า ก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกมากที่สุด ในข้อที่ 12 การกำจัดลูกน้ำยุงลาย จะช่วยป้องกันโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับมาก ($M = 3.75, SD = 0.87$) ข้อที่ 5 การปล่อยปลาหางนกยูงในภาชนะเก็บน้ำเพื่อช่วยกำจัดลูกน้ำ มีการรับรู้ในระดับมาก ($M = 3.75, SD = 0.87$) รองลงมา ข้อที่ 4 การปิดฝาโอ่งน้ำดื่มให้มิดชิด ช่วยป้องกันมิให้ยุงลายมาวางไข่ มีการรับรู้ในระดับมาก ($M = 3.60, SD = 0.81$) และ ข้อที่ 1 การนอนในห้องที่มีมุ้งลวดหรือมุ้งผ้าช่วยป้องกันโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.50, SD = 0.93$) ข้อที่ 3 การทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายในโรงเรียนช่วยลดการเกิดโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.50, SD = 0.90$)

หลังการทดลอง พบว่า คะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรค ไข้เลือดออกเพิ่มขึ้นทุกข้อ โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 11 การเก็บกวาดกะลา กระป๋อง จะช่วยป้องกันการเกิดโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับมาก ($M = 4.35, SD = 0.73$) รองลงมา ข้อที่ 1 การนอนในห้องที่มีมุ้งลวดหรือมุ้งผ้า ช่วยป้องกันโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับมาก ($M = 4.33, SD = 0.65$) ข้อที่ 4 การปิดฝาโอ่งน้ำดื่มให้มิดชิด ช่วยป้องกันมิให้ยุงลายมาวางไข่ มีการรับรู้ในระดับมาก ($M = 4.33, SD = 0.61$) และข้อที่ 5 การปล่อยปลาหางนกยูงในภาชนะเก็บน้ำ เพื่อช่วยกำจัดลูกน้ำ มีการรับรู้ในระดับมาก ($M = 4.27, SD = 0.64$)

สำหรับกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง มีคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกมากที่สุด ในข้อที่ 10 การแจ้งข้อมูลข่าวสารเรื่องโรคไข้เลือดออกใน โรงเรียนและชุมชนจะช่วยป้องกันโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับน้อย ($M = 2.40, SD = 0.77$) รองลงมา ข้อที่ 4 การปิดฝาโอ่งน้ำดื่มให้มิดชิด ช่วยป้องกันมิให้ยุงลายมาวางไข่ มีการรับรู้ในระดับ น้อย ($M = 2.38, SD = 0.80$) และข้อที่ 6 การใส่เกลือแกงหรือน้ำส้มสายชูในจานรองขาตู้กับข้าว จะ ช่วยกำจัดลูกน้ำยุงลาย มีการรับรู้ในระดับน้อย ($M = 2.33, SD = 0.85$)

หลังการทดลอง พบว่า คะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรค ไข้เลือดออกเพิ่มขึ้นทุกข้อ โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 4 การปิดฝาโอ่งน้ำดื่มให้มิดชิด ช่วยป้องกันมิให้ยุงลายมาวางไข่ มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.10, SD = 0.63$) รองลงมา ข้อ ที่ 6 การใส่เกลือแกงหรือน้ำส้มสายชูในจานรองขาตู้กับข้าว จะช่วยกำจัดลูกน้ำยุงลาย มีการรับรู้ใน ระดับปานกลาง ($M = 3.03, SD = 0.76$) ข้อที่ 10 การแจ้งข้อมูลข่าวสารเรื่องโรคไข้เลือดออกใน โรงเรียนและชุมชนจะช่วยป้องกันโรคไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.03, SD = 0.66$) และข้อที่ 3 การทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ยุงลายใน โรงเรียนช่วยลดการเกิดโรค ไข้เลือดออก มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.00, SD = 0.67$)

เมื่อศึกษาโดยรวม พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติ ตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก ก่อนการทดลอง มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.19, SD = 0.42$) และหลังการทดลอง มีการรับรู้ในระดับมาก ($M = 4.16, SD = 0.25$) ส่วนกลุ่มควบคุม มี คะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก ก่อนการทดลอง มีการ รับรู้ในระดับน้อย ($M = 2.17, SD = 0.13$) และหลังการทดลอง มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 2.88, SD = 0.16$) เมื่อควบคุมอิทธิพลของคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อ ป้องกันโรคไข้เลือดออก ก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการ ปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก เท่ากับ 4.05 ส่วนกลุ่มควบคุม เท่ากับ 3.18 รายละเอียดใน ตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานของคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก จำแนกตามรายชื่อของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการทดลอง

การรับรู้ประโยชน์ ของการปฏิบัติตน เพื่อป้องกันโรค ไข้เลือดออก	กลุ่มทดลอง ($n = 40$)						กลุ่มควบคุม ($n = 40$)					
	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			ก่อนทดลอง			หลังทดลอง		
	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้
1. การนอนในห้อง ที่มีมุ้งลวดหรือมุ้ง ผ้า ช่วยป้องกัน โรคไข้เลือดออก	3.50	0.93	ปาน กลาง	4.33	0.65	มาก	2.13	0.75	น้อย	2.85	0.62	ปาน กลาง
2. การจุดยากันยุง ช่วยป้องกันโรค ไข้เลือดออก	3.12	1.11	ปาน กลาง	4.00	0.64	มาก	2.30	0.72	น้อย	2.95	0.67	ปาน กลาง
3. การทำลายแหล่ง เพาะพันธุ์ยุงลายใน โรงเรียนช่วยลด การเกิดโรค ไข้เลือดออก	3.50	0.90	ปาน กลาง	4.13	0.68	มาก	2.15	0.66	น้อย	3.00	0.67	ปาน กลาง
4. การปิดฝาโอ่งน้ำ ดื่มให้มิดชิด ช่วย ป้องกันมิให้ยุงลาย มาวางไข่	3.60	0.81	มาก	4.33	0.61	มาก	2.38	0.80	น้อย	3.10	0.63	ปาน กลาง
5. การปล่อยปลา หางนกยูงใน ภาชนะเก็บน้ำ เพื่อ ช่วยกำจัดลูกน้ำ	3.75	0.87	มาก	4.27	0.64	มาก	2.10	0.77	น้อย	2.83	0.67	ปาน กลาง
6. การใส่เกลือแกง หรือน้ำส้มสายชูใน จานรองขาตู้กับข้าว จะช่วยกำจัดลูกน้ำ ยุงลาย	3.23	0.76	ปาน กลาง	4.10	0.59	มาก	2.33	0.85	น้อย	3.03	0.76	ปาน กลาง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การรับรู้ประโยชน์ ของการปฏิบัติตน เพื่อป้องกันโรค ไข้เลือดออก	กลุ่มทดลอง ($n = 40$)						กลุ่มควบคุม ($n = 40$)					
	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			ก่อนทดลอง			หลังทดลอง		
	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้
7. การใส่ทราย กำจัดลูกน้ำทุก 3 เดือน ช่วยป้องกัน โรคไข้เลือดออก	3.28	0.96	ปาน กลาง	4.25	0.58	มาก	2.10	0.77	น้อย	2.83	0.74	ปาน กลาง
8. การใช้ตะไคร้ หอมทาตัว ช่วย ป้องกันยุงกัด	3.25	0.95	ปาน กลาง	4.18	0.67	มาก	2.07	0.76	น้อย	2.90	0.70	ปาน กลาง
9. การดักลูกน้ำทั้ง ช่วยกำจัดลูกน้ำ ยุงลาย	3.00	1.03	ปาน กลาง	4.15	0.77	มาก	2.20	0.72	น้อย	2.88	0.60	ปาน กลาง
10. การแจ้งข้อมูล ข่าวสารเรื่องโรค ไข้เลือดออกใน โรงเรียนและชุมชน จะช่วยป้องกันโรค ไข้เลือดออก	3.10	1.12	ปาน กลาง	4.23	0.62	มาก	2.40	0.77	น้อย	3.03	0.66	ปาน กลาง
11. การเก็บกวาด กะลา กระป๋อง จะ ช่วยป้องกันการเกิด โรคไข้เลือดออก	3.48	0.87	ปาน กลาง	4.35	0.73	มาก	2.07	0.69	น้อย	2.67	0.82	ปาน กลาง
12. การกำจัดลูกน้ำ ยุงลาย จะช่วย ป้องกันโรค ไข้เลือดออก	3.75	0.87	มาก	4.17	0.63	มาก	2.20	0.88	น้อย	2.90	0.74	ปาน กลาง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

การรับรู้ ประโยชน์ของการ ปฏิบัติตน เพื่อป้องกันโรค ไข้เลือดออก	กลุ่มทดลอง ($n = 40$)						กลุ่มควบคุม ($n = 40$)					
	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			ก่อนทดลอง			หลังทดลอง		
	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้	<i>M</i>	<i>SD</i>	ระดับ การ รับรู้
14. การทำความสะอาด ส้วมในห้องน้ำ เป็นการทำลายไข่ ยุงลายโดยตรง	3.38	0.77	ปาน กลาง	4.10	0.70	มาก	2.07	0.57	น้อย	2.73	0.67	ปาน กลาง
15. การใส่ ผงซักฟอกในจาน รองขาตู้กับข้าว ทุกเดือน จะ ป้องกันการเกิด ลูกน้ำยุงลาย	2.92	0.91	ปาน กลาง	3.90	0.67	มาก	1.92	0.76	น้อย	2.70	0.79	ปาน กลาง
คะแนนเฉลี่ยรวม	3.19	0.42	ปาน กลาง	4.16	0.25	มาก	2.17	0.13	น้อย	2.88	0.16	ปาน กลาง

Adj. Mean กลุ่มทดลอง = 4.05 กลุ่มควบคุม = 3.18

เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม พบว่า คะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกก่อนการทดลองและกลุ่ม ไม่มีอิทธิพลร่วมกัน คอคะแนนความแตกต่างของคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($F = 2.983, p = .088$) แต่คะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกก่อนการทดลองมีอิทธิพลต่อคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกหลังการทดลอง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($F = 15.382, p < .001$) สามารถทำนายความแปรปรวนของคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกหลังการทดลองได้ร้อยละ 91.60 และเมื่อควบคุมอิทธิพลของคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกหลังการทดลองแตกต่าง

กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($F_{1,78} = 688.471, p < .001$) รายละเอียดตารางที่ 12 โดยที่กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกมากกว่ากลุ่มควบคุม รายละเอียดตารางที่ 8

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA)

แหล่งความแปรปรวน	<i>SS adj.</i>	<i>df</i>	<i>MS adj.</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ตัวแปรร่วมและกลุ่ม	0.120	1	0.120	2.983	.088
ตัวแปรร่วม (Pre-test)	0.620	1	0.620	15.382	<.001
ระหว่างกลุ่ม	32.853	1	32.853	688.471	<.001
ภายในกลุ่ม	3.722	78	3.722		
รวม	36.576	79			

R Square = .916 (Adjusted R Squared = .913)

ตอนที่ 5 คะแนนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อการป้องกันโรคไข้เลือดออก ระหว่างกลุ่มทดลอง กับกลุ่มควบคุม

จากการศึกษา พบว่า เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกรายข้อ พบว่า ก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกมากที่สุด ในข้อที่ 6 การเปลี่ยนน้ำในแจกันทุกสัปดาห์เป็นการยุ่งยาก มีการรับรู้ในระดับมาก ($M = 3.80, SD = 0.96$) รองลงมา ข้อที่ 15 การพ่นหมอกควันทำให้มีกลิ่นเหม็น มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.50, SD = 1.13$) และข้อที่ 14 ทราบดีว่ากำจัดลูกน้ำเป็นสิ่งที่หายาก มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.47, SD = 1.01$)

หลังการทดลอง พบว่า มีคะแนนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกเพิ่มขึ้นทุกข้อ โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุด ในข้อที่ 7 การปิดฝาโอ่งน้ำดื่ม ทำให้เสียเวลาในการใช้งาน มีการรับรู้ในระดับมากที่สุด ($M = 4.60, SD = 0.59$) รองลงมา ข้อที่ 14 ทราบดีว่ากำจัดลูกน้ำ เป็นสิ่งที่หายาก มีการรับรู้ในระดับมากที่สุด ($M = 4.55, SD = 0.63$) และข้อที่ 11 การสำรวจลูกน้ำขุ่นลายเป็นการเสียเวลา มีการรับรู้ในระดับมากที่สุด ($M = 4.53, SD = 0.64$) ข้อที่ 12 ปลาถิ่นลูกน้ำ เป็นสิ่งที่หายาก มีการรับรู้ในระดับมากที่สุด ($M = 4.53, SD = 0.55$)

สำหรับกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง มีคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกมากที่สุด ในข้อที่ 6 การเปลี่ยนน้ำในแจกันทุกสัปดาห์เป็นการยุ่งยาก มีการรับรู้ในระดับน้อย ($M = 2.22, SD = 0.66$) รองลงมา ข้อที่ 1 การทำลายแหล่งเพาะพันธุ์ลูกน้ำยุงลายทุกสัปดาห์ เป็นการเสียเวลาในการเรียน มีการรับรู้ในระดับน้อย ($M = 2.07, SD = 0.61$) และข้อที่ 10 การใส่ปลากินลูกน้ำ ทำให้น้ำสกปรก มีการรับรู้ในระดับน้อย ($M = 2.05, SD = 0.81$)

หลังการทดลอง พบว่า มีคะแนนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกเพิ่มขึ้นทุกข้อ โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุด ในข้อที่ 6 การเปลี่ยนน้ำในแจกันทุกสัปดาห์เป็นการยุ่งยาก มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.08, SD = 0.79$) รองลงมา ข้อที่ 5 การนอนกางมุ้งหรือติดมุ้งลวด ทำให้อุ่น มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 2.85, SD = 0.58$) ข้อที่ 8 การทำความสะอาดอ่างน้ำทุกสัปดาห์เป็นการสิ้นเปลืองน้ำ มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 2.85, SD = 0.58$) ข้อที่ 14 ทรายกำจัดลูกน้ำเป็นสิ่งที่หายาก มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 2.85, SD = 0.53$) และข้อที่ 10 การใส่ปลากินลูกน้ำทำให้น้ำสกปรก มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 2.83, SD = 0.67$) ข้อที่ 11 การสำรวจลูกน้ำยุงลายเป็นการเสียเวลา มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 2.83, SD = 0.67$) ข้อที่ 3 การใส่ทรายกำจัดลูกน้ำยุงลาย ทำให้น้ำมีกลิ่นเหม็น การรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 2.83, SD = 0.54$) และจากการหาคะแนนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก

เมื่อศึกษาโดยรวม พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก ก่อนการทดลอง มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 3.32, SD = 0.60$) และหลังการทดลอง มีการรับรู้ในระดับมาก ($M = 4.41, SD = 0.20$) ส่วนกลุ่มควบคุม มีคะแนนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก ก่อนการทดลอง มีการรับรู้ในระดับน้อย ($M = 1.96, SD = 0.17$) และหลังการทดลอง มีการรับรู้ในระดับปานกลาง ($M = 2.80, SD = 0.12$) เมื่อควบคุมอิทธิพลของคะแนนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก ก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก เท่ากับ 4.39 ส่วนกลุ่มควบคุม เท่ากับ 3.16 รายละเอียดในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติคนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก จำแนกตามรายชื่อของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการทดลอง

การรับรู้อุปสรรค ของการปฏิบัติคน เพื่อป้องกันโรค ไข้เลือดออก	กลุ่มทดลอง (n=40)						กลุ่มควบคุม (n=40)					
	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			ก่อนทดลอง			หลังทดลอง		
	M	SD	ระดับ การ รับรู้	M	SD	ระดับ การ รับรู้	M	SD	การ รับรู้	M	SD	การ รับรู้
1. การทำลาย แหล่งเพาะพันธุ์ ลูกน้ำขุยทุก สัปดาห์ เป็นการ เสียเวลาในการ เรียน	2.80	1.09	ปาน กลาง	4.10	0.70	มาก	2.07	0.61	น้อย	2.82	0.44	ปาน กลาง
2. การขัดล้างทำ ความสะอาด ภาชนะเก็บน้ำทุก สัปดาห์ เป็นการ เสียเวลา	3.37	0.95	ปาน กลาง	4.20	0.60	มาก	1.82	0.59	น้อย	2.68	0.57	ปาน กลาง
3. การใส่ทราย กำจัดลูกน้ำขุยทุก สัปดาห์ ทำให้น้ำมีกลิ่น เหม็น	3.30	0.96	ปาน กลาง	4.35	0.66	มาก	1.88	0.72	น้อย	2.83	0.54	ปาน กลาง
4. การลดหรือ ทำลายแหล่ง เพาะพันธุ์ เป็นวิธี ที่ยาก	3.43	1.17	ปาน กลาง	4.45	0.59	มาก	2.03	0.83	น้อย	3.08	0.79	ปาน กลาง
5. การนอนกาง มุ้งหรือติดมุ้งลวด ทำให้ร้อน	3.30	1.01	ปาน กลาง	4.30	0.79	มาก	2.03	0.69	น้อย	2.85	0.58	ปาน กลาง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

การรับรู้ อุปสรรคของ การปฏิบัติตน เพื่อป้องกันโรค ไข้เลือดออก	กลุ่มทดลอง (n=40)						กลุ่มควบคุม (n=40)					
	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			ก่อนทดลอง			หลังทดลอง		
	M	SD	ระดับ การ รับรู้	M	SD	ระดับ การ รับรู้	M	SD	ระดับ การ รับรู้	M	SD	ระดับ การ รับรู้
6. การเปลี่ยน น้ำในแจกันทุก สัปดาห์เป็นการ ยุ่งยาก	3.80	0.96	มาก	4.52	0.59	มากที่สุด	2.22	0.66	น้อย	3.03	0.57	ปาน กลาง
7. การปิดฝา โอ่งน้ำดื่ม ทำให้ เสียเวลาในกร ใช้งาน	3.28	0.96	ปาน กลาง	4.60	0.59	มากที่สุด	1.83	0.67	น้อย	2.70	0.56	ปาน กลาง
8. การทำความ สะอาดโอ่งน้ำ ทุกสัปดาห์เป็น การสิ้นเปลือง น้ำ	3.18	1.05	ปาน กลาง	4.35	0.70	มาก	2.00	0.71	น้อย	2.85	0.58	ปาน กลาง
9. การสำรวจ ลูกน้ำขยลายเป็น เรื่องยุ่งยาก	3.20	1.09	ปาน กลาง	4.37	0.66	มาก	2.00	0.75	น้อย	2.78	0.53	ปาน กลาง
10. การใส่ปลา กินลูกน้ำ ทำให้ น้ำสกปรก	3.38	1.12	ปาน กลาง	4.42	0.59	มาก	2.05	0.81	น้อย	2.83	0.67	ปาน กลาง
11. การสำรวจ ลูกน้ำขยลายเป็น การเสียเวลา	3.15	1.02	ปาน กลาง	4.53	0.64	มากที่สุด	2.03	0.89	น้อย	2.83	0.67	ปาน กลาง
12. ปลา กิน ลูกน้ำ เป็นสิ่งที่ หายาก	3.35	0.92	ปาน กลาง	4.53	0.55	มากที่สุด	2.00	0.81	น้อย	2.70	0.60	ปาน กลาง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

การรับรู้ อุปสรรคของ การปฏิบัติตน เพื่อป้องกันโรค ไข้เลือดออก	กลุ่มทดลอง (n=40)						กลุ่มควบคุม (n=40)					
	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			ก่อนทดลอง			หลังทดลอง		
	M	SD	ระดับ การ รับรู้	M	SD	ระดับ การ รับรู้	M	SD	ระดับ การ รับรู้	M	SD	ระดับ การ รับรู้
13. ฝาปิดโอ่ง น้ำ มีราคาแพง	3.33	0.76	ปาน กลาง	4.43	0.63	มาก	1.78	0.62	น้อย	2.63	0.58	ปาน กลาง
14. ทราบดีการจัด ลูกน้ำ เป็นสิ่งที่ หายาก	3.47	1.01	ปาน กลาง	4.55	0.63	มากที่สุด	2.05	0.67	น้อย	2.85	0.53	ปาน กลาง
15. การพัน หมอกควัน ทำ ให้มีกลิ่นเหม็น	3.50	1.13	ปาน กลาง	4.45	0.81	มาก	1.75	0.67	น้อย	2.65	0.53	ปาน กลาง
คะแนนเฉลี่ย รวม	3.32	0.60	ปาน กลาง	4.41	0.20	มาก	1.96	0.17	น้อย	2.80	0.12	ปาน กลาง

Adj. Mean กลุ่มทดลอง = 4.39 กลุ่มควบคุม = 3.16

เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม พบว่า คะแนนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกก่อนการทดลองและกลุ่ม มีอิทธิพลร่วมกันต่อคะแนนความแตกต่างของคะแนนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($F = 15.655, p < .001$) แต่คะแนนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกก่อนการทดลองมีอิทธิพลต่อคะแนนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกหลังการทดลอง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($F = 18.506, p < .001$) สามารถทำนายความแปรปรวนของคะแนนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกหลังการทดลองได้ร้อยละ 95.80 และเมื่อควบคุมอิทธิพลของคะแนนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีคะแนนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกหลังการทดลองแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($F_{1,78} = 1382.810, p < .001$) รายละเอียดตารางที่ 15 โดยที่กลุ่ม

ทดลองมีค่าคะแนนคะแนนการรับรู้ประโยชน์ของปฏิบัติคนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกมากกว่ากลุ่มควบคุม รายละเอียดในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติคนเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออกหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA)

แหล่งความแปรปรวน	<i>SS adj.</i>	<i>df</i>	<i>MS adj.</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ตัวแปรร่วมและกลุ่ม	0.479	1	0.479	15.655	<.001
ตัวแปรร่วม (Pre-test)	0.566	1	0.566	18.506	<.001
ระหว่างกลุ่ม	51.521	1	51.521	1382.810	<.001
ภายในกลุ่ม	2.906	78	0.037		
รวม	54.427	79			

R Square = .958 (*Adjusted R Squared* = .956)

ตอนที่ 6 คะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก ระหว่างกลุ่มทดลอง กับ กลุ่มควบคุม

จากการศึกษา พบว่า เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกรายข้อ พบว่า ก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกมากที่สุด ในข้อที่ 2 นักเรียนปิดฝาภาชนะที่ใส่น้ำทันทีหลังการใช้น้ำ มีพฤติกรรมในระดับมาก ($M = 3.58, SD = 0.95$) รองลงมา ข้อที่ 14 เมื่อป่วยมีไข้สูง นักเรียนไปพบแพทย์ทันที มีพฤติกรรมในระดับมาก ($M = 3.48, SD = 1.06$) และข้อที่ 1 นักเรียนช้อนลูกน้ำทิ้งเมื่อพบลูกน้ำในคุ่ม มีพฤติกรรมในระดับมาก ($M = 3.43, SD = 0.81$)

หลังการทดลอง พบว่า คะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกเพิ่มขึ้นทุกข้อ โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 1 นักเรียนช้อนลูกน้ำทิ้งเมื่อพบลูกน้ำในคุ่ม มีพฤติกรรมในระดับมาก ($M = 4.45, SD = 0.54$) รองลงมา ข้อที่ 14 เมื่อป่วยมีไข้สูง นักเรียนไปพบแพทย์ทันที มีพฤติกรรมในระดับมาก ($M = 4.30, SD = 0.60$) และข้อที่ 8 นักเรียนช่วยผู้ปกครองจัดบ้านเรือนให้เป็นระเบียบเรียบร้อย มีพฤติกรรมในระดับมาก ($M = 4.22, SD = 0.73$) ข้อที่ 12 นักเรียนขัดล้างทำความสะอาดภาชนะเก็บน้ำใช้ที่ไม่มีฝาปิดทุกสัปดาห์ มีพฤติกรรมในระดับมาก ($M = 4.22, SD = 0.62$)

สำหรับกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง มีคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกมากที่สุด ในข้อที่ 8 นักเรียนช่วยผู้ปกครองจัดบ้านเรือนให้เป็นระเบียบเรียบร้อย มีพฤติกรรมในระดับน้อย ($M = 2.18, SD = 0.74$) รองลงมา ข้อที่ 3 นักเรียนเก็บหรือทำลายเศษภาชนะที่รองรับน้ำฝนได้ เช่น กะลา ยางรถยนต์ ที่บ้าน มีพฤติกรรมในระดับน้อย ($M = 2.13, SD = 0.75$) ข้อที่ 4 นักเรียนนำเศษวัสดุที่มีน้ำขังไปทิ้ง มีพฤติกรรมในระดับน้อย ($M = 2.13, SD = 0.75$) และข้อที่ 7 นักเรียนเปลี่ยนน้ำในแจกันทุกสัปดาห์ มีพฤติกรรมในระดับน้อย ($M = 2.12, SD = 0.74$)

หลังการทดลอง พบว่า คะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกเพิ่มขึ้นทุกข้อ โดยข้อที่มีคะแนนมากที่สุด ได้แก่ ข้อที่ 6 เมื่อพบยุงลายในบ้าน นักเรียนบอกผู้ปกครองให้ฉีดยาฉีดยุง มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง ($M = 2.85, SD = 0.66$) ข้อที่ 8 นักเรียนช่วยผู้ปกครองจัดบ้านเรือนให้เป็นระเบียบเรียบร้อย มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง ($M = 2.85, SD = 0.53$) รองลงมา ข้อที่ 2 นักเรียนปิดฝาภาชนะที่ใส่น้ำทันทีหลังการใช้น้ำ มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง ($M = 2.80, SD = 0.56$) และข้อที่ 12 นักเรียนขัดล้างทำความสะอาดภาชนะเก็บน้ำใช้ที่ไม่มีฝาปิดทุกสัปดาห์ มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง ($M = 2.78, SD = 0.62$) ข้อที่ 14 เมื่อป่วยมีไข้สูง นักเรียนไปพบแพทย์ทันที มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง ($M = 2.78, SD = 0.62$) ข้อที่ 7 นักเรียนเปลี่ยนน้ำในแจกันทุกสัปดาห์ มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง ($M = 2.78, SD = 0.53$)

เมื่อศึกษาโดยภาพรวม พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก ก่อนการทดลอง มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง ($M = 3.19, SD = 0.42$) และหลังการทดลอง มีพฤติกรรมในระดับมากที่สุด ($M = 4.39, SD = 0.23$) ส่วนกลุ่มควบคุม มีคะแนนการพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก ก่อนการทดลอง มีการรับรู้ในระดับน้อย ($M = 1.99, SD = 0.14$) และหลังการทดลอง มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง ($M = 2.90, SD = 0.28$) เมื่อควบคุมอิทธิพลของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก ก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนการพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก เท่ากับ 4.34 ส่วนกลุ่มควบคุม เท่ากับ 3.32 รายละเอียดในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงมาตรฐานของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก
จำแนกตามรายชื่อของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการทดลอง

พฤติกรรมกร ป้องกันโรค ไข้เลือดออก	กลุ่มทดลอง						กลุ่มควบคุม					
	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			ก่อนทดลอง			หลังทดลอง		
	M	SD	ระดับ พฤติ- กรรม	M	SD	ระดับ พฤติ- กรรม	M	SD	ระดับ พฤติ- กรรม	M	SD	ระดับ พฤติ- กรรม
1. นักเรียนซ้อน ถูกน้ำทิ้งเมื่อพบ ถูกน้ำในตุ่ม	3.43	0.81	ปาน กลาง	4.45	0.54	มาก	1.95	0.74	น้อย	2.70	0.56	ปาน กลาง
2. นักเรียนปิด ฝาภาชนะที่ใส่ น้ำทันทีหลัง การใช้น้ำ	3.58	0.95	มาก	4.13	0.60	มาก	2.07	0.69	น้อย	2.80	0.56	ปาน กลาง
3. นักเรียนเก็บ หรือทำลายเศษ ภาชนะที่รองรับ น้ำฝนได้ เช่น กะลา ขาง รถยนต์ ที่บ้าน	3.20	0.88	ปาน กลาง	4.00	0.75	มาก	2.13	0.75	น้อย	2.68	0.57	ปาน กลาง
4. นักเรียนนำ เศษวัสดุที่มีน้ำ ขังไปทิ้ง	3.00	1.03	ปาน กลาง	3.95	0.67	มาก	2.13	0.75	น้อย	2.70	0.51	ปาน กลาง
5. นักเรียนใช้ ดินกลบแอ่งน้ำ เมื่อพบแอ่งน้ำ ขังบริเวณบ้าน หรือโรงเรียน	3.22	1.05	ปาน กลาง	3.87	0.68	มาก	1.93	0.79	น้อย	2.72	0.55	ปาน กลาง

ตารางที่ 11 (ต่อ)

พฤติกรรม ป้องกันโรค ใช้เลือดออก	กลุ่มทดลอง						กลุ่มควบคุม					
	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			ก่อนทดลอง			หลังทดลอง		
	M	SD	ระดับ พฤติ- กรรม	M	SD	ระดับ พฤติ- กรรม	M	SD	ระดับ พฤติ- กรรม	M	SD	ระดับ พฤติ- กรรม
6. เมื่อพบ ยุงลายในบ้าน นักเรียนบอก ผู้ปกครองให้ฉีด ยาฉีดยุง	3.20	0.96	ปาน กลาง	3.93	0.73	มาก	2.05	0.78	น้อย	2.85	0.66	ปาน กลาง
7. นักเรียน เปลี่ยนน้ำใน แจกันทุก สัปดาห์	3.05	1.03	ปาน กลาง	4.15	0.62	มาก	2.12	0.64	น้อย	2.78	0.53	ปาน กลาง
8. นักเรียนช่วย ผู้ปกครองจัด บ้านเรือนให้ เป็นระเบียบ เรียบร้อย	3.35	0.89	ปาน กลาง	4.22	0.73	มาก	2.18	0.74	น้อย	2.85	0.53	ปาน กลาง
9. นักเรียนคว่ำ ภาชนะที่ไม่ใช้ ประโยชน์เพื่อ ป้องกันไม่ให้ รองรับน้ำ	3.12	0.88	ปาน กลาง	4.20	0.72	มาก	1.95	0.71	น้อย	2.70	0.68	ปาน กลาง
10. นักเรียนใส่ เกลือแกงลงใน จานรองขาตู้ กับข้าวทุก สัปดาห์	2.90	0.98	ปาน กลาง	4.10	0.81	มาก	1.85	0.77	น้อย	2.70	0.60	ปาน กลาง

ตารางที่ 11 (ต่อ)

พฤติกรรมกร ป้องกันโรค ใช้เลือดออก	กลุ่มทดลอง						กลุ่มควบคุม					
	ก่อนทดลอง			หลังทดลอง			ก่อนทดลอง			หลังทดลอง		
	M	SD	ระดับ พฤติ- กรรม	M	SD	ระดับ พฤติ- กรรม	M	SD	ระดับ พฤติ- กรรม	M	SD	ระดับ พฤติ- กรรม
11. นักเรียน ใส่ทราย ธรรมดาลงใน จานรอง กระถางต้นไม้	3.02	1.00	ปาน กลาง	4.00	0.71	มาก	1.65	0.70	น้อย	2.43	0.71	น้อย
12. นักเรียน จัดล้างทำ ความสะอาด ภาชนะเก็บน้ำ ใช้ที่ไม่มีฝาปิด ทุกสัปดาห์	3.38	0.89	ปาน กลาง	4.22	0.62	มาก	2.10	0.81	น้อย	2.78	0.62	ปาน กลาง
13. นักเรียน ใส่ทรายกำจัด ลูกน้ำขงลาย ทุก 3 เดือน	3.02	1.02	ปาน กลาง	4.18	0.81	มาก	1.93	0.76	น้อย	2.73	0.59	ปาน กลาง
14. เมื่อป่วยมี ไข้สูง นักเรียนไปพบ แพทย์ทันที	3.48	1.06	ปาน กลาง	4.30	0.60	มาก	2.05	0.74	น้อย	2.78	0.62	ปาน กลาง
15. นักเรียน ใช้ยาทากันขง เพื่อป้องกัน ไม่ให้ถูก ขง กัด	2.97	1.09	ปาน กลาง	4.07	0.69	มาก	1.83	0.81	น้อย	2.70	0.64	ปาน กลาง
ค่าคะแนน เฉลี่ยรวม	3.19	0.42	ปาน กลาง	4.39	0.23	มาก	1.99	0.14	น้อย	2.90	0.28	ปาน กลาง

Adj. Mean กลุ่มทดลอง = 4.34 กลุ่มควบคุม = 3.32

เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม พบว่า คะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกก่อนการทดลองและกลุ่ม มีอิทธิพลร่วมกัน ต่อคะแนนความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก ที่ระดับนัยสำคัญทาง .05 ($F = 23.951, p < .001$) แต่คะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกก่อนการทดลองมีอิทธิพลต่อคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกหลังการทดลอง ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($F = 40.972, p < .001$) สามารถทำนายความแปรปรวนของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกหลังการทดลองได้ร้อยละ 93.70 และเมื่อควบคุมอิทธิพลของคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกก่อนการทดลอง พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกหลังการทดลองแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 ($F_{1,78} = 648.639, p < .001$) รายละเอียดตารางที่ 18 โดยที่กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออกมากกว่ากลุ่มควบคุม รายละเอียดในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้เลือดออก หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA)

แหล่งความแปรปรวน	<i>SS adj.</i>	<i>df</i>	<i>MS adj.</i>	<i>F</i>	<i>p</i>
ตัวแปรร่วมและกลุ่ม	0.998	1	0.998	23.951	<.001
ตัวแปรร่วม (Pre-test)	1.708	1	1.708	40.972	<.001
ระหว่างกลุ่ม	44.601	1	44.601	648.639	<.001
ภายในกลุ่ม	5.363	78	0.069		
รวม	49.964	79			

$R Square = .937$ ($Adjusted R Squared = .93$)